

område, og det ser ud til, at Forebyggelsespolitisk Råd nu er kommet godt i gang igen, og det glæder jeg mig over.

Eksempler på andre områder:

Et godt trafiksystem, der tager hensyn til brugerne, hvor sikkerheden sættes i fokus, og hvor man tænker nyt med henblik på transporten mellem bolig og erhverv eller uddannelsessted, og at sikre en overskuelighed, der giver alle, også børn og ældre, tryghed ved at færdes i trafikken, er væsentligt at tænke på ved trafikplanlægning.

Et rent miljø er blevet så væsentlig en faktor i forebyggelsen og sundhedsfremmen, at det må ligge enhver ansvarlig stærkt på sinde. Og ren luft og rent vand er afgørende, men ingen selvfølge.

Arbejdsmiljøet er en afgørende betingelse for at nå de sundhedspolitiske mål at højne levealdere og få et godt liv. Det drejer sig her både om sådanne begreber som arbejdet med farlige stoffer, sikkerheden på arbejdspladsen, indeklimaet og meget andet. Og et godt samarbejde mellem organisationerne og politikerne og mellem arbejdsgiverne og arbejdstagerne er nødvendigt for at opnå gode resultater. Det kan jo ikke være rigtigt, at man bliver syg af at gå på arbejde.

Den sundhedsfremmende indsats skal også have sin plads på de offentlige institutioner, og her spiller institutionernes udformning og drift en stor rolle. Og jeg tænker naturligvis også på brugerne, enten det er børn eller voksne, for menneskers velfærd skal ikke glemmes i det forebyggende arbejde, og det offentlige har et stort ansvar for det forebyggende arbejde, men ansvaret må deles mellem staten, amterne og kommunerne.

Jeg ser meget hen til de redegørelser, vi snart modtager fra amterne og kommunerne om deres planlægningsarbejde. Det er resultatet af den lovgivning, vi har lavet, og Socialdemokratiet lægger megen vægt på, at det forebyggende og sundhedsfremmende arbejde udføres så tæt ved borgerne som muligt, for derved mener vi at de bedste resultater opnås – tilpasset efter lokalområdet.

Men trods det lokale ansvar har sundhedsministeren ansvaret for den opgave at koordinere og fastholde overblikket over den samlede forebyggende indsats, og vi tillægger udmeldingerne fra sundhedsministeren meget stor betydning. Og jeg mener, at det statistiske materiale, vi får, giver et godt grundlag for

udvælgelsen af de områder, der skal sættes ind på i den kommende tid.

Det er også meget tilfredsstillende for Socialdemokratiet, at ministeren vil lægge megen vægt på ernæringspolitikken og den særlige indsats for at reducere den sociale ulighed i sundhed, som nævnes i redegørelsen, for social ulighed er helt uacceptabel i Danmark. Ikke desto mindre findes der mennesker, der befinder sig i en såkaldt social risikogruppe, og social- og sundhedsvæsenet må gå sammen om at hjælpe denne gruppe.

Desværre er der tit en sammenhæng mellem sygelighed, en svag økonomi, arbejdsløshed, en dårlig bolig og undertiden en uheldig omgang med rusmidler. Og uligheden opleves undertiden også fra egn til egn, ja endda fra bydel til bydel.

Det er et spørgsmål om, hvad det er for livsvilkår, vi giver folk, og der er meget, vi skal være opmærksomme på for at fjerne eller i hvert fald mindske uligheden i sundhed.

Børn i misbrugsfamilier har brug for en særlig hjælp, og vi skal fokusere stærkt på at yde den hjælp, der skal til for at give disse børn en rimelig opvækst.

Alkoholpolitisk Kontaktudvalg er også opmærksomt på, at vi måske ikke har gjort det godt nok, at det må forbedres, og at der må en øget indsats til.

Jeg synes også, vi skal være opmærksomme på, at kan vi opfange nogle eventuelt kommende problemer for børn, så må det gøres, måske ved en form for ændring eller udbygning af sundhedsplejerskeordningen. Det er nogle ting, vi skal se nærmere på.

Jeg tror også, det er nødvendigt med hjælp fra et netværk, som måske endnu ikke findes, men som så må skabes, og derfor må alle, der oplever disse tragiske tilfælde, prøve at skaffe børnene hjælp.

Ministeren har helt ret, når hun skriver, at en udjævning af den sociale ulighed i samfundet forudsætter en ændret opfattelse af flere ting: af samarbejdet mellem myndighederne, både staten og kommunerne, af fællesskabets og de frivillige organisationers muligheder og af borgernes gensidige omsorg for hinanden.

Indsatsen imod alkoholmisbrug blandt unge omtaler ministeren især, og det får vi lejlighed til at diskutere på et senere tidspunkt.

Et fornuftigt forhold til alkohol i de unge år vil have en afsmittende virkning senere i livet.